WIE HEEFT MARY VERMOORD?

Sara Sehdev

Wie heeft Mary vermoord?

Vertaald door
Robert Neugarten & Eric Strijbos

VOLT

AMSTERDAM • ANTWERPEN

Oorspronkelijke titel *Who Killed Mary*
Oorspronkelijke uitgever Brazen
Copyright © 2026 Sara Sehdev / Any Puzzle Media Ltd
Copyright vertaling © 2026 Robert Neugarten &
Eric Strijbos / Uitgeverij Volt

Omslag Alexandra de Vries
Omslagbeeld Frank Flores/Unsplashed
edited with Magnific AI
Binnenwerk Perfect Service, Reeuwijk

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, in enige vorm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgeverij. Ook tekst- en datamining van deze uitgave is zonder schriftelijke toestemming van de uitgeverij niet toegestaan.

Voor de productie van de boeken van Uitgeverij Volt wordt alleen gebruikgemaakt van duurzaam en verantwoord geproduceerd papier.

ISBN 978 90 388 2040 8 / NUR 493
www.uitgeverijvolt.nl

@therealmaryslater heeft gepost:
Het is niet egoïstisch om te besluiten het leven op te bouwen dat je wilt hebben.
Neem wat je nodig hebt. Steen voor steen, zorgvuldig geplaatst.
Je hoeft alleen maar te besluiten wanneer je zult beginnen.
De rest volgt vanzelf.

Topher Saltsworth heeft Mary vermoord
Jean-Paul Smyth heeft Mary vermoord
Stefane Schwartz heeft Mary vermoord
Pietr Hoffman heeft Mary vermoord
Iko Tsi heeft Mary vermoord
Aaron Schneider heeft Mary vermoord
Petro Fistus heeft Mary vermoord
Simon Caldwell heeft Mary vermoord
Arcturus Ladode heeft Mary vermoord
Carl Sabaan heeft Mary vermoord
Voltaire Lett heeft Mary vermoord
Luke Martinon heeft Mary vermoord
Leroy Endemon heeft Mary vermoord
Ralph Banner heeft Mary vermoord
Kai London heeft Mary vermoord
Philippe Carter heeft Mary vermoord
Stephen Dunchudder heeft Mary vermoord
Antonio Spelunker heeft Mary vermoord
Ian Ackingbird heeft Mary vermoord
Frankie Banders heeft Mary vermoord
Christoper Elms heeft Mary vermoord
Algernon Stephenson heeft Mary vermoord

Christos Akemoue heeft Mary vermoord
Karl Klein heeft Mary vermoord
Aurin Glensdole heeft Mary vermoord
Hank Browning heeft Mary vermoord
Thommy Cullen heeft Mary vermoord
Michael Moore heeft Mary vermoord
Daniel Moker-Lyon heeft Mary vermoord
James Caudwell heeft Mary vermoord
Archie Sevensan heeft Mary vermoord
Daniel Cope heeft Mary vermoord
Alexandre Dubois heeft Mary vermoord
Marcus Oshubode heeft Mary vermoord
Otto Schmidt heeft Mary vermoord
Marmaduke Huster heeft Mary vermoord
Hans Weber heeft Mary vermoord
Heinrich Gruber heeft Mary vermoord
Frederic Raffin heeft Mary vermoord
Elias Barkman heeft Mary vermoord
Rick Dudent heeft Mary vermoord
Aidan Ogassan heeft Mary vermoord
Joseph Leroy heeft Mary vermoord
Jonas Meyer heeft Mary vermoord
Ptolemy Dicrick heeft Mary vermoord
George Funbubion heeft Mary vermoord
Leopold Eversis heeft Mary vermoord
Archibald Windson heeft Mary vermoord
Sharu Khan heeft Mary vermoord
Edward Fischery heeft Mary vermoord

Proloog

51.5308°N, 0.1204°W
Londen, Verenigd Koninkrijk

INFLUENCER MARY SLATER DOOD AANGETROFFEN IN FRANS HOTEL
The London Newsfeed, 30 september 2026, Marcus Wallington
De politie meldt dat de Engelse influencer Mary Slater, 27 jaar oud, is overleden. Ze is dood aangetroffen bij hotel La Grande Renaissance in Zuid-Frankrijk, waar ze verbleef. Hotelpersoneel heeft bevestigd dat sporen van haar overblijfselen zijn gevonden op het balkon van haar suite, terwijl haar lichaam twaalf verdiepingen lager op de parkeerplaats lag. Het proces-verbaal maakt duidelijk dat de plaatselijke politie uitgaat van zelfmoord. Ze denken niet aan een misdaad en zoeken niet naar verdachten. Like ons kanaal en abonneer je voor updates.

@24H-TEA, 30-09-26 21:24 MET
Mary Slater (@therealmaryslater) was een controversieel figuur op social media, vooral de afgelopen maanden tijdens wat ze haar 'kruistocht tegen de manosfeer' noemde. Haar miljoenen volgers maakten zich de laatste tijd zorgen over haar eigenzinnige

standpunten en de beschuldigingen die ze uitte. Sommigen zien haar als een vrouwelijke strijder, volgens anderen was ze een doorgedraaide narcist. Wat vind jij? Plaats je reactie hieronder.

mslater4ever ik kan niet geloven dat ze er echt niet meer is 😊
maryslaterfan22 Hier moeten anderen bij betrokken zijn #justiceformary
c0d3yc10v3r Mijn vriendin die in de buurt woont zei dat haar tanden VASTZATEN IN HET ASFALT. Zo walgelijk. Het lichaam is inmiddels in een lijkzak gelegd, maar het krijtsilhouet is er nog. Gebroken ledematen en alles. Ze is total loss.

Het lijkt niet echt. Het kán niet echt zijn. Nog geen twaalf uur geleden livestreamde en postte ze nog. Een filmpje van haar in de leesruimte van haar hotel in Marseille, met haar camera op een standaard voor een boekenplank vol beeldjes en vazen en een paar sierboeken plat op de planken. Ze droeg een taupe set van Lululemon, schreef in haar dagboek en nam zo nu en dan de tijd om na te denken terwijl ze met een van haar handen nerveus zat te tikken. Ze was nerveus. Dat zag je. *Miljoenen* mensen zagen het. Ze genoten ervan, en jij genoot ervan, en ze deelden en reposttten en ze plaatsten reacties. Ze reageerde zelfs op sommige mensen. Ook op jou uiteraard.

therealmaryslater Je zou het hier heerlijk vinden 😊

Was dat het dan? Jullie laatste interactie nadat je haar tien jaar lang had gekend, tien jaar waarin je haar had gevolgd en haar in vertrouwen had genomen? Een scherpe, prikkende pijnscheut siddert door je lichaam en verandert in een kloppende pijn. Mary is niet dood, dat kan gewoon niet. Ze zou zichzelf nooit van kant maken. Ze zou je nooit zo achterlaten. Ze zou het je hebben verteld... Toch? Ze zou op een of andere manier contact hebben gelegd. Je volgt haar al sinds haar account nauwelijks duizend volgers had, je hebt haar jarenlang door dik en dun gesteund. Meer dan dat. Je bent haar vriendin. Ze heeft het zelf gezegd, je bent een van haar beste vriendinnen, al is het dan op afstand. Jullie zijn samen opgegroeid. Ze reageert zelfs op jouw posts, haar blauwe vinkje naast jouw naam, een sieraad voor je pagina dat iedereen kan zien.

Geniet van je dag!
Je ziet eruit om op te eten!
omggggg wat lijkt dat me LEUK!

Ze maakte altijd tijd voor je. Zelfs toen je in je eentje in dat vochtige flatje boven een supermarkt in Pentonville Road woonde, als je te veel diensten had gedraaid voor veel te weinig geld en met slechte arbeidsvoorwaarden. Mary sleepte je mee in al haar avonturen. Altijd mooi, altijd perfect. En soms, als je je eigen weerspiegeling zag nadat je naar haar feed had gestaard, was je bijna verrast om jezelf te zien terugstaren. Dat je niet háár zag – haar lange gouden

haar, haar hoge jukbeenderen, haar perfect geplande outfits, de tot in de puntjes verzorgde contouren van haar gezicht – maar jezelf in dat krappe eenkamerappartement terwijl je net met haar was wezen jetskiën in de Bahama's of in New York een opera had gezien. Ze deelde elke ervaring. Natuurlijk: met al haar volgers, maar vooral met jou. Je had de woeligste momenten van haar leven meegemaakt, samen met haar. De huwelijksaanzoeken. Shoppen voor een trouwjurk. De trollen. De ruzies. Het misbruik. Dat ze verliefd werd... En dat haar hart aan diggelen werd geslagen. Deals, *branding*, haar pogingen om een modelijn van de grond te krijgen. Je had zelfs een paar T-shirts gekocht toen ze op de markt kwamen. Ze had je een handgeschreven briefje gestuurd om je te bedanken voor je steun aan HAIL MARY. Je was niet zomaar een fán. Je maakte deel uit van haar bestaan, zoals zij deel uitmaakte van het jouwe.

En nu is het opeens afgelopen. Geen langzaam vervagend beeld, maar een *smash cut* gevolgd door niets dan stilte.

Elke keer als je je nieuwsfeed ververst, zijn er meer nieuwe berichten. Hoofdzakelijk van aasgieren die haar dood gebruiken om meninkjes te ventileren. Die lui doen alles voor likes en volgers. Toch scrol je door de video's van pratende hoofden die voor een politieafzetting speculeren over de suïcidale gedachten waarover Mary vaak openhartig sprak. Misschien heeft iemand nieuwe informatie? De mainstream nieuwsmedia hebben niets. Alsof het ze koud laat; ze

is gewoon de zoveelste influencer. Maar Mary is een icoon. Bevlogen, geopinieerd, moreel. Ze sprak voor een hele generatie vrouwen. Ze is alles wat je nodig had, wat we állen nodig hadden.

Ze wás alles wat je nodig had.

ruubz_kelly is dit voor echie? ze heeft eerder nog gepost
alonso1010x fuuuuuck ik word net wakker en wat zie ik? rip Mary
LooksByImogen Zo sneu, hoop dat ze eindelijk rust vindt

Je duim landt op een video van @ShwayzSays en je ziet het gezicht van een broodmagere witte man op het scherm verschijnen.

Hebben jullie gehoord dat Mary Slater dood is? Ik heb er maar drie woorden voor: OPGERUIMD STAAT NETJES. Man, die trut kon alleen maar zeiken. De enige goede feministe is een dode feministe, zo is het toch? Ze was een mannen hatende, haatzaaiende machine, vermoedelijk gecontroleerd door AI. Maar weet je, Mary? Wij hebben gewonnen. Hashtag manosfeer.

Je swipet verder. Duidelijk een fanboy van Andrew Tate. Hoe dúrft hij? Hij maakt plaats voor een vrouw met een bril en een dik wollen vest die zich @YourGentleTherapist noemt. Ze kijkt met een serieuze blik recht in de camera.

Arme Mary. Die jonge meiden. Het bestaan waartoe ze zijn veroordeeld. Ze willen zo ontzettend graag dat de wereld van hen houdt dat ze zich helemaal blootgeven... En de wereld haat ze er alleen maar om. Je moet wel heel getroebleerd zijn als je op deze manier een podium zoekt. Het begint al zo jong. Deze onzekerheden zijn het gevolg van misbruik of verwaarlozing in hun jeugd...

Je tikt en houdt je cursor een paar seconden op de rechterbovenhoek van het scherm om de veronderstelling dat Mary als kind moet zijn misbruikt snel door te spoelen. Je keurt het nauwelijks een blik waardig en swipet verder. Je verwerpt deze vrouw en haar 'theorie'. Je zoekt iets concreets, iets wat een beetje houvast biedt.

Opeens verschijnt Mary's gezicht op je scherm. Ze kijkt je stralend aan met die vertrouwde overweldigende grijns. Haar blonde haar golft over haar schouders en ze ziet er zo *levend* uit. Het filmpje is van een paar dagen geleden, toen ze net in Frankrijk was. Ze had een feestje bezocht op een jacht in Monaco, waar ze een crèmekleurig geplisseerd mini-jurkje droeg; vintage Chanel uiteraard. Ze zag er etherisch uit, haar gezicht onberispelijk als altijd. Ze zwaait naar de camera en schudt met haar heupen om haar outfit te tonen. Ze draait snel om haar as en schopt haar voet omhoog, gehuld in rode patentleren Chanel-pumps. Iedereen kijkt naar haar, maar zij kijkt alleen naar jou. Ze lijkt gewichtloos, high van het leven en bevrijd van de druk van haar laatste kortstondige vlam, die ze

nu 'mijn bestie' noemt. Maar de roddelkanalen hebben een andere kijk op het verhaal. Je hebt ze gezien, de gelekte foto's van hem in bed met een andere vrouw in wat verdacht veel lijkt op Mary's appartement in Brooklyn.

Je kijkt weer naar Mary. Ze straalt levenslust en vitaliteit uit. Dit is geen vrouw die zichzelf van kant gaat maken. Het gaat Mary in alle opzichten voor de wind. Ze was gestart met een grote nieuwe zakelijke onderneming. Ze nam personeel aan en had een stagiair gevonden. Ze bouwde haar imperium op. Ze keek vooruit, naar de toekomst. Geen enkel aspect van haar leven was ooit toeval; elke milliseconde werd gepland en perfect uitgevoerd.

Je trekt de dekens nog eens goed om je heen, duikt in je eigen kleine cocon en zoekt naar nog meer video's. Er is geen houden aan, steeds meer mensen uploaden meningen en theorieën en gevoelens. Je ziet een paar namen die je herkent, andere vaste bezoekers van Mary's pagina met wie je chat onder haar berichten. Verschillende influencers hebben inmiddels 'rust in vrede'-video's gepost; ze steken kaarsjes op en posten duif-emoji's. Het is allemaal voor de bühne, alsof ze een rol spelen in een voorstelling en Mary's dood hun podium is geworden.

KaiaGorgeousOfficial Tragisch nieuws over #MarySlater. Hail Mary!
MarySlaterStan We houden van je Mary🤍
LouLouK1nd Wat? Ze stuurde me gisteren nog een berichtje, hoe kan dit?

harris1272 welk hotel?
beth4ny_readz We denken aan onze Hail Mary en bidden voor haar </3 #gebrokenhart

Dan komen de stalkers en de trollen, bijna allemaal mannen. Ze zijn geobsedeerd of gewoon jaloers en haatdragend. Ze roeptoeteren iets over haar uiterlijk, haar succes. Je meldde dat soort comments toen Mary voor het eerst in beeld kwam, en dan werden de accounts gestraft of verwijderd. Maar toen ze eenmaal over de eerste honderdduizend volgers heen ging, was het niet meer bij te houden, al die gezichtsloze mannen die zich verborgen achter hun profielen.

Hoer. Lelijk. Nepwijf. Waarom maak je jezelf niet van kant? Ze is vast retesaai om mee te neuken. Stel je voor dat je naast zoiets wakker wordt. D'r moet gewoon een keer een enorme piemel in die verwaande trut.

Duizenden kleine, wrede verwondingen. Het was uiteindelijk makkelijker om ze maar te negeren.

Maar er waren ook duistere opmerkingen, expliciete bedreigingen vol seksuele en fysieke agressie van het type 'wat ik met jou zou doen'. Hoe moet het zijn geweest om die opmerkingen te lezen als ze tegen jou waren gericht? Als je alleen in bed lag of in je appartement zat, en er niemand was die je kon beschermen en je niet wist hoe je jezelf moest beschermen? Als je niet wist wie er in de buurt was en op zoek naar je was?

Die constante toestand van waakzaamheid en een hoog cortisolniveau vermoorden je hele generatie van binnenuit. En in Mary's geval van buitenaf.

Je moet je telefoon wegleggen. Je moet je ademhaling reguleren, jezelf onderdompelen in je voorraad herinneringen aan Mary, de luidruchtige massa uitbannen. Omdat je weet dat je toch niet kunt slapen, haal je een halflege fles wijn uit de koelkast om de klus af te maken.

Mary Slater is dood.

Mary Slater is dood.

Je drinkt een glas en logt in op een online forum dat je vaak bezoekt. Het is misschien ongezonde nieuwsgierigheid, maar je wilt weten wat zíj te zeggen hebben over Mary.

r/maryslateronderzoek
armchair_sleuth99
Top 1% poster
Heb net navraag gedaan bij balie van het Renaissance. Het hotelpersoneel weet nauwelijks wat er speelt.

Bang-Bang-Burt Parkeerplaats en ingang afgezet. Zes politiewagens op locatie.

harris1272 heb je foto's? ik ben in de buurt
c0d3ycl0v3r Veel bloed op de grond. Mijn schoonzus werkt voor plaatselijke politie

harris1272 serieus? foto's?
Trolling4long 'claim het leven dat je wilt hebben' nu is ze dood lol is blijkbaar wat ze wilde

Je antwoordt:

@Trolling4long Meen je dat nou? Rot in de hel.

Je sluit de pagina en gaat op zoek naar Mary's laatste post op social media. Daar zit ze in haar hotel in Marseille. Je kijkt er opnieuw naar. Ze komt weer helemaal tot leven, haar ranke figuur met over elkaar geslagen benen op een bank, een notitieboekje geopend op haar schoot. Je zoomt in op haar gezicht; het is zo echt, ademend en levend, alsof ze pal voor je zit. Opeens zie je kleine stofjes over het scherm dwarrelen. Het is alsof elk stofje een woord uit de titels van een van de boeken achter Mary onleesbaar maakt. Heel vreemd. Ze maken letters onleesbaar. Het is alsof er een patroon in zit. Een ritme, als een hartslag. Je maakt screenshots van elke volgende beweging en bedient razendsnel de knoppen aan de zijkant van je telefoon om te ontdekken wat je mist. En verdomd, het klopt: bepaalde woorden en namen zijn doelbewust afgedekt. Maar je moet heel aandachtig kijken om het op te merken.

Je pakt een pen en noteert de stukken die je wel kunt lezen om erachter te komen wat je niet kunt zien.

The Girl ____ Kicked the Hornets' Nest **van Stieg Larsson**
I Know What You ____ Last Summer **van Lois Duncan**
To ____ a Mockingbird **van Harper Lee**
Are You There, God? It's ____, Margaret **van Judy Blume**

Je beseft dat je al een hele tijd niet meer hebt uitgeademd. Je handen trillen zichtbaar als je de letters noteert. *Ze wist dat er iets ging gebeuren.* Aandachtig

bestudeer je de laatste screenshots. Hoewel ze naar beneden kijkt, kun je voldoende van de blik op haar gezicht zien om te weten dat ze doodsbang is. Ze schrijft helemaal niet in haar dagboek. Ze probeert te communiceren met jou. Ze wil dat je haar boodschap opschrijft. De angst jakkert door je slapen. Dit is iets wat iemand moest vinden; iets wat jíj moest vinden.

Je staart naar de woorden die je hebt opgeschreven. Dan zie je het. De ontbrekende woorden. Het zijn geen willekeurige woorden. Ze vormen een bericht.

Niet zomaar een bericht. Niet zomaar een vraag. Wie heeft Mary vermoord?

AI wordt toch geacht alles te weten? Je tikt de vraag in in je webbrowser, maar de AI-resultaten leveren geen relevante informatie op. Je bent niet anders gewend. Maar wacht. Misschien is het een website. Je probeert het opnieuw en tikt nu '.com' aan het einde.

Het scherm gaat razendsnel op zwart. Dan verschijnen er langzaam, letter voor letter, woorden op het scherm.

Who killed me? Wie heeft mij vermoord?

Dit moet een of ander ziek spelletje zijn. Toch? Iemand heeft je telefoon gehackt. Je wilt het browservenster wegklikken, maar dan zie je dat de letters vervagen en plaatsmaken voor Mary's gezicht. Ze zit over haar computer gebogen. Ze lijkt veel minder beheerst dan normaal. Je ziet iets in haar ogen wat je niet kent. Een serieuze blik, denk je aanvankelijk, die je nog nooit bij

haar hebt gezien. Maar als je naar haar kijkt, als je écht naar haar kijkt, zie je iets anders. Het is wanhoop.

Heel even lijkt ze zo dicht bij je te zijn dat je haar denkt te kunnen aanraken. Je wilt iets roepen. Maar voordat je een woord kunt uitbrengen, begint Mary te spreken.

Ik wist dat jij het zou zijn.

Ze gunt je een korte, droevige glimlach, dan duwt ze haar gezicht in haar handen. Je ziet in een flits een nieuwe tattoo van een lelie, een eenvoudige lijntekening, nog roze aan de randjes, op haar slanke pols.

Ze vervolgt.

Als je deze video hebt gevonden, wil dat zeggen dat ik dood ben. Niet zomaar dood, maar vermoord.

Ik weet dat je om me geeft omdat je dieper hebt gezocht en geen genoegen hebt genomen met de onvermijdelijke krantenkoppen. Jij en ik hebben altijd iets anders gedeeld. Zo is het toch? Daarom ben ik zo blij dat je er nu bent, aan het einde.

Ik weet dat hij komt. Dat weet ik al lang, maar ik dacht dat ik veilig kon opgaan in de grote massa, dat mijn geld me zou beschermen, dat ik online geen gevaar liep. Maar hij houdt maar niet op en ik ben er zeker van dat hij wil dat ik bang ben. Hij wil dat ik weet dat ik in de problemen zit. Het is een kwestie van tijd voordat hij me zal vinden.

Ik ben bang voor wat er gaat gebeuren. Ik wil dat je mijn stappen nagaat zodat je alles kunt begrijpen. Ik wil je laten

zien wie hij is en wat hij gaat doen. Maar ik ben er niet aan toe om... Ik wil leven, ik wil de vrijheid hebben om mezelf te zijn, ik... wil niet sterven.

Je ziet een vuur in haar ogen, iets rebels. Ze kijkt vastberaden in de camera, naar jou.

Ik ben bang dat hij achter je aan zal komen als hij weet dat je naar hem zoekt. Wees alsjeblieft voorzichtig. Je kunt niemand vertrouwen met de informatie die ik je ga geven. Je mag geen sporen achterlaten. Het is belangrijk voor me dat jij geen gevaar loopt. Je bent mijn beste vriendin. Vind degene die me dit heeft aangedaan. Laat het zien aan de wereld.

De video is afgelopen, het scherm gaat op zwart. Je zit in de doodse stilte van je appartement in het niets te staren. Je lichaam staat in vuur en vlam van adrenaline en doodsangst. Het filmpje moet vlak voordat hij haar vond zijn opgenomen. Luttele momenten voordat hij haar heeft aangevallen en over het balkon heeft gegooid. Dit is haar allerlaatste video. Haar getuigenis. Niet van haar suïcide, maar van móórd.

Uit het zwarte scherm verschijnt een kader. Een simpel wit tekstkader zonder instructies of knoppen, alleen een flikkerende cursor die je vraagt iets in het kader te schrijven.

Je duimen zweven boven het toetsenbord. Je maag stuwt gal op naar je keel. *Denk na, denk na, denk na!* Wees kalm, ga logisch en analytisch te werk. Pak het

systematisch aan. Welke input je ook moet invoeren, dit is allemaal Mary's werk, een beveiliging voor het geval dat een ander de video vond, om ervoor te zorgen dat alleen jíj toegang kunt krijgen. Het moet iets zijn wat jou en haar verenigt. Een geheim misschien, iets wat jullie hebben gedeeld, of...

Nee, het is nog makkelijker. Het gaat om jou. Dit is voor jou.

Je tikt je naam in. Zodra je de laatste letter hebt ingevoerd, verschijnt er langzaam een lijst met namen.

Topher Saltsworth heeft Mary vermoord
Jean-Paul Smyth heeft Mary vermoord
Stefane Schwartz heeft Mary vermoord
Pietr Hoffman heeft Mary vermoord
Iko Tsi heeft Mary vermoord
Aaron Schneider heeft Mary vermoord

Je kijkt met grimmige fascinatie toe terwijl de lijst steeds langer wordt, met steeds meer namen. Eerst denk je dat er misschien tien of vijftien zullen verschijnen, maar de namen blijven maar komen. De ene na de andere. Steeds meer mannennamen vullen het scherm. Sommige namen komen je bekend voor, andere zijn zo generiek dat er honderdduizenden mannen moeten zijn met dezelfde naam. Andere namen springen eruit en moeten te vinden zijn. Je maakt screenshots. Moet je die namen misschien opschrijven? Ja, goed idee. Je noteert de namen in een notitieboekje.

Na vijftig namen komt de lijst abrupt ten einde en gaat het scherm op zwart. Vijftig namen, vijftig aanwijzingen. Hadden die mannen, al die kerels die klinken als grijze muizen, allemaal een appeltje te schillen? Een appeltje dat zo nodig moest worden geschild dat het hen aanzette tot een executie die moest lijken op een ongeluk? Of is dit opnieuw Mary die twijfel zaait? Wat was haar plan? Je kijkt naar je screenshots, naar de betonnen parkeerplaats met bloedvlekken uit een van de Reddit-draadjes, naar haar laatste video. En dan die lijst met de namen van mannen die Mary's bloed aan hun handen hebben.

Het is misschien de crash die onvermijdelijk volgt op zo'n intense adrenalinepiek die je in slaap laat vallen. Of het is een geval van mentale overbelasting. Je wordt wakker van de vroege ochtendgeluiden van Londen. Vrachtwagens die achteruitrijden en worden gelost, vuilnisbakken die worden leeggegooid, taxi's die naar huis strompelende dronkaards proberen te ontwijken, vaten die in de kelders van pubs worden gekwakt; de kakofonie wordt opgestookt en geïntensiveerd door je bonzende hoofdpijn.

Je hoofd duizelt, een kater van wijn en angst. Je mond voelt ranzig door tannines en watergebrek. Je laat je hand tussen de kussens van de bank glijden op zoek naar je telefoon. Je wilt online gaan om te zien waar Mary is en wat ze draagt. Maar je hebt het gevoel dat er iets niet goed zit; een herinnering aan iets wat zou kunnen gebeuren of al is gebeurd. Toch duik je in

je socialmediafeed, en dan overweldigt het je allemaal weer. De taak die je is toevertrouwd. Het werk dat je moet doen. De waarheid die je moet vinden.

Je schiet overeind, rent naar de ladekast en trekt met je ene hand schoon ondergoed tevoorschijn terwijl je met de andere door je screenshots scrolt om de namen van al die mannen opnieuw te lezen. Mary heeft je gewaarschuwd. Je moet schrobben en poetsen en alle sporen van het bewijs verwijderen, alles schoonhouden, alle losse eindjes aan elkaar knopen die je later in de problemen kunnen brengen... Je verwijdert de screenshots. Je scheurt de lijst uit het aantekenboekje en stopt het papier in je beha.

Je houdt je hoofd onder de keukenkraan en laat lauw water in je mond stromen. Als je telefoon gaat, spring je zo hard op dat je je voortanden tegen de metalen kraan stoot. Er flitst een pijnscheut door je tandvlees en je spuugt bloed. Het kolkt nog even in de goot-steen voordat het wegloopt.

Je hebt een berichtje.

Van @whokilledmaryslater.

Je opent het bericht en vindt een link naar een drive. Dit is hoe mensen verstrikt raken in spam, toch? Je moet er niet op klikken. Je wilt erop klikken. Je kunt geen nieuwe telefoon betalen. Maar aan de andere kant: je hebt geen geld dat anderen kunnen stelen. Je laat je duim boven de link zweven. Verdomme, het moet maar. Je klikt erop en er verschijnt een klein venster met icoontjes van bestanden en documenten. Het is allemaal echt, deze hele toestand is echt. Ze is

vermoord en ze wil dat alleen jij weet wie de dader is.

Je klikt op het eerste Word-document, dat een reeks getallen bevat, en een N en een O. Coördinaten misschien?

Je kopieert de gegevens naar de zoekbalk van je browser. *Marseille.* Godverdomme, elk detail maakt dit drama echter. Je noteert de locatie. Je bekijkt de rest van de inhoud van de map. Je moet het grondig doorzoeken en zelfs de kleinste details losschudden uit de hoekjes waar ze zich verschuilen. Er is nog een landkaart, een kleinere. Je herkent het gebied van Bloomsbury en Camden. Op deze kaart staat een specifieke locatie gemarkeerd, iets ten zuiden van station Euston. Onderaan zie je een aantekening.

Een paar dingen die je nodig zult hebben. Open het hieronder aangegeven kluisje. Je geboortedatum is de pincode.

1 2 3 6 8 11 12 14 15 16 17

Je vraagt je af waarom er verschillende kluisjesnummers staan vermeld, want de instructies verwijzen naar slechts één kluisje. Je rekent erop dat het zich wel zal oplossen als je er eenmaal bent.

Het is vanaf je huis niet ver lopen naar Euston. Nauwelijks twintig minuten later ben je op de locatie die op de kaart staat aangegeven. Je ziet een rij doodgewone grijze en gedeukte kluisjes. Je kunt nauwelijks geloven dat er iets in zit waar je iets aan hebt. Het is

nog vroeg. Er lopen al veel forenzen het trein- en het metrostation in en uit, maar ze gaan op in hun eigen wereldje. Ze lopen voorovergebogen en dragen oordopjes. Je vraagt je af of je wat je vindt verborgen moet houden. Maar je bent niet echt bezorgd, want niemand let op je.

Je probeert de verschillende kluisjes door je geboortedatum in te tikken, maar ze gaan geen van alle open. Je bekijkt opnieuw de lijst met getallen en kijkt nu ook aandachtiger naar de lay-out van de relevante kluisjes. Misschien is er meer aan de hand met deze lijst getallen dan je aanvankelijk dacht:

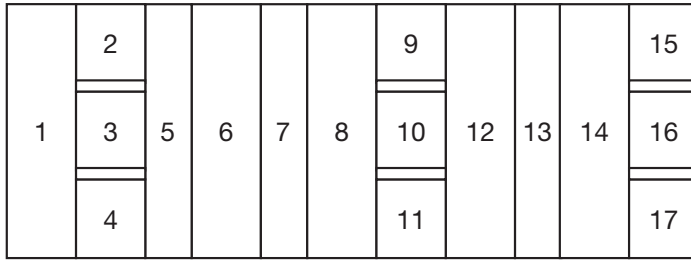

Uiteindelijk valt het kwartje en begrijp je dat de genoemde kluisjes je de weg wijzen naar weer een ander kluisje. In dat kluisje tik je maar weer eens je geboortedatum in. Je hoort tot je opluchting een klik en het deurtje zwaait open. Er ligt een weekendtas. Correctie: een weekendtas van Balmain, licht gehavend door langdurig gebruik. Je ritst de tas open en vindt een envelop boordevol cash. Je sluit snel de tas voordat anderen iets kunnen zien. Je trekt de riempjes aan en slaat de tas over je schouder.

Bij thuiskomst sluit en vergrendel je de deur, waakzamer op je veiligheid dan ooit, voordat je de tas leegt op je bed en de inhoud bekijkt. Afgezien van het geld zitten er twee creditcards in, elk met de pincode op een stukje tape. Er is een bladzijde die uit een puzzelboek lijkt te zijn gescheurd, met letters in een raster en referenties aan de onderkant en de linkerzijde. Er zijn een paar bij elkaar geraapte kledingstukken; een paar mooie sjaals, een baseballpet en een hoodie. En helemaal onderin een vliegticket.

Het ticket staat op jouw naam. Het is een vlucht naar Marseille – enkele reis – die over enkele uren vertrekt.